

RÖTT FORUM

STOCKHOLM ~ 30-31 JANUARI

KLIMATET. Innan det är för sent!

**Kapitalet vill inte. Politikerna förmår inte.
Nu måste klimatrörelsen ta ledningen!**

Det står nu klart att kapitalismen är oförmögen att bromsa rusningen mot de katastrofala klimatförändringarnas stup. Sedan vetenskapen om den globala uppvärmningen lades på bordet och FN:s förhandlingsprocess inleddes har världens koldioxidutsläpp inte sänkts, inte stabiliserats, inte ens ökat långsammare: de har accelererat, från en genomsnittlig årlig tillväxttakt på 1 % under 1990-talet till 3 % sedan millennieskiftet – en tredubbling av takten. Efter två decennier av negativa resultat är de dominerande strategierna för att lösa klimatfrågan djupt misskrediterade. Handel med utsläppsrätter, flexibla mekanismer, klimatkompensation, förlitan på näringslivets egna initiativ, appeller om koldioxidnsål konsumtion, årliga FN-förhandlingar om överenskommelser om att börja förhandla om nya överenskommelser: allt har varit halvmesyurer som mest tagit hänsyn till marknadskrafterna än att kraftfullt och varaktigt minska utsläppen av växthusgaser.

Under åren 2007-2009 stod klimatfrågan högt på den världspolitiska dagordningen, men sedan dess har den sjunkit mot botten – inte minst i Sverige. Den klimatrörelse som spirade här under de åren har till stora delar försvunnit eller för en tynande tillvaro. Klimax, som drev frågan genom direkta ak-

tioner, har upplösts; Klimataktion bedriver en utomordentligt viktig verksamhet, men nästan enbart i Stockholm och utan försänkningar i breda folklager; den traditionella miljörörelsen lider av klassiska problem – byråkratisering, illusioner om marknadslösningar, passiva medlemsskaror – medan mer radikala grupper, som Jordens vänner, inte förmår växa; fackföreningsrörelsen står med några få undantag helt passiv. Några positiva tecken finns dock. Klimatriksdagen i Norrköping i juni 2014 samlade hundratals aktivister från en lång rad organisationer för flera dagars diskussioner; på vissa universitet har kampanjer för att driva fram ”avinvesteringar” från fossilföretag tagit fart; kampen mot gruvboomen – från Kallak i norr till Ojnare i sydost – har format en ny generation unga miljöaktivister som också har klimatfrågan i sikte. Ingenting av detta utgör dock en kraft som står i proportion till vad som behövs för att övervinna fossilkapitalets intressen och driva in Sverige i en snabb övergång till en ekonomi utan koldioxidutsläpp. I frånvaro av en massrörelse förblir den övergången en hägring.

I Nordamerika genomgår klimatrörelsen just nu ett andra uppsving. Den största klimatdemonstrationen hittills i historien genomfördes i New York den 21 september 2014, när 400 000 människor tågade i ”People’s Climate March”, en gigantisk styrkeuppvisning för den spretiga, mångfacetterade rörelsen. De lokala striderna mot pipelines, kolkraft-

verk, fracking och andra metoder för att utvinna och förbränna fossila bränslen i USA och Kanada har genererat breda koalitioner – av ursprungsbe-folkningar, miljögrupper, fackföreningar, religiösa organisationer, företrädare för lokalsamhällen och många andra – som tagit strid mot fossilföretag, vunnit imponerande segrar och kanaliserat in sin kraft i en vitaliserad nordamerikansk klimatrörelse. Demonstrationen i New York gav en energiinjektion till klimataktivisterna världen över. Nästa anhalt är COP-21 i Paris i december 2015: förberedelserna för massaktioner är i full gång, såväl lokalt i Paris som i resten av Västeuropa och på andra kontinenter.

I detta läge är det en huvuduppgift för progres-siva krafter i Sverige att väcka nytt liv i vårt lands klimatrörelse. Energin från People's Climate March och uppmarschen till COP-21 måste omsättas till en våg av klimataktivism även här. En uppgift är att mobilisera till Paris: förbereda logistiska lösningar för att få så många svenskar som möjligt till gatorna under toppmötet. Den globala klimatrörelsen har – och det gäller även allt fler av de stora byråkratiska miljöorganisationerna – tappat tilltron på att FN-förhandlingar någonsin ska ge konkreta resultat; protesterna i Paris kommer att ha besvikelsena i Köpenhamn i färskt minne. Målet kommer att vara att gå till massivt folkligt angrepp mot den rådande styrningen av business-as-usual, eller: mot den härskande klassens tvångsmässiga uthållning av ytterligare bränsle på elden. Paris blir ett tillfälle att koncentrera klimatrörelsens krafter, stärka dem och ta hem dem till alla länder, regioner och städer där övergången måste börja. Ett konkret initiativ från brittiska Campaign Against Climate Change är att utlysa och genomföra studentockupationer av uni-

versitet världen över under toppmötet. Den svenska klimatrörelsen måste göra allt för att länka sam-man så många människor som möjligt med sådana initiativ och allt annat arbete inför, under och efter COP-21.

På ett djupare strategiskt plan är dock huvuduppgiften att binda samman klimatfrågan med ar-betarklassens omedelbara materiella intressen. Ett centralt projekt är "klimatjobb", "omställning av produktionen", "rättvis övergång" och andra vari-anter på samma tema: genom att påbörja övergån-gen under planerade former kan klassens behov av full sysselsättning och jobb som inte när som helst flyger till andra sidan planeten tillgodoses. I Norge verkar i dag en vital rörelse för 100 000 klimatjobb med bas i fackföreningsrörelsen och stöd från stora delar av civilsamhället: i Sverige finns ingen mots-varighet. Bygget av en facklig klimatrörelse är av nöden om vårt land ska baxas in i den omställning som krävs – och samtidigt en möjlighet att ge ny glöd åt vilande klasskrav. Även här utgör Parismötet, där en betydande facklig närvaro är att vänta, en chans som inte får gå förlorad.

Den strategiska innebörden i *This Changes Every-thing*, titeln på Naomi Kleins nya bok – också den en energiinjektion i klimatrörelsen – är tudelad. Ant-ingen låter vi kapitalet bestämma villkoren för att minska utsläppen av växthusgaser. I så fall kommer den globala uppvärmningen att vara förödande, eller också sätter vi stopp för den. Då måste allting i våra samhällen utgå från naturens gränser och verkliga mänskliga behov. Vid detta historiska vägskäl vilar ansvaret tungt på världens alla progressiva krafter.

Rött Forum 2015

Det är många som på sistone efterlyst en samling för vänstern där vi möts, samtalar och planerar om att bygga en gemensam kraft för förändring. Den 30-31 januari äger en sådan samling rum i Stockholm. Detta rådslag om vänsterns framtid kommer att bestå av tal och workshops där olika ämnen kommer att föredras och diskuteras.

Inför Rött Forum publiceras fortlöpande texter på Socialistiska Partiets hemsida, i Internationalen och på sociala medier (På Facebook finns evenemanget "Rött Forum 2015") där texterna kan kommenteras.

Arbetarrörelse- och vänsteraktivister, antirasister, feminister och klimat kämpar välkomnas att dela med sig av sina erfarenheter och bidra till utvecklingen av en kämpande bred vänsterrörelse.